

Sygn. akt **XX GC 809/11**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **C. M.**

przeciwko (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o stwierdzenie nieważności uchwały ewentualnie o uchylenie uchwały oraz zawieszenie postępowania rejestrowego

orzeka:

1. stwierdza nieważność uchwały (...) z dnia 24 października 2011 roku podjętej przez nadzwyczajne zgromadzenie wspólników spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.;
2. oddalić powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda C. M. kwotę 2.377 zł (dwóch tysięcy trzystu siedemdziesięciu siedmiu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360 zł (trzystu sześćdziesięciu złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. nakazać pobrać od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.999,86 zł (dwóch tysięcy dziewięciuset dziewięćdziesięciu dziewięciu złotych osiemdziesięciu sześciu groszy) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt: XX GC 806/11

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 sierpnia 2011 roku powód A. K. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej spółki (...) SA w W. kwoty 114.689,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w sposób wskazany w pozwie. W uzasadnieniu pozwu zostało wskazane że strony niniejszego postępowania zawarły w dniu 4 września 2009 roku umowę zlecenia, na podstawie której powód zobowiązał się do świadczenia usługi ochrony mienia na terenie boiska sportowego znajdującego się w Ł. pomiędzy ulicami (...). Na podstawie ww. umowy, za usługi świadczone w okresie od października 2010 roku do maja 2011 roku powód wystawił na rzecz pozwanej spółki faktury VAT, których pozwana nie kwestionowała, nie dokonując jednak zapłaty należności z nich wynikających. Powód wskazał także, że w toku

realizacji przedmiotowej umowy, pozwana zgłosiła szkodę na skutek kradzieży i dewastacji, jednakże nie zostało to uwzględnione w związku z tym, że pozwana nie zachowała trybu przewidzianego w umowie stron (pozew k. 3-4).

Uwzględniając żądanie pozwu w całości, nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 września 2011 roku Sąd zasądził od pozwanej spółki na rzecz powoda całą należność dochodzoną pozwem w niniejszej sprawie (nakaz zapłaty k. 33).

Pismem z dnia 3 października 2011 roku pozwana spółka wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty zaskarżając go w całości. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty zostało wskazane, że załączone do pozwu faktury VAT nie dotyczą obiektu wskazanego w umowie stron. Pozwana wskazała, że niektóre spośród załączonych do pozwu faktur dotyczą obiektu przy ul. (...), ul. (...) i ul. (...), który w żadnym wypadku nie stanowi przedmiotu umowy stron. Pozwana spółka wskazała również, że w niektórych fakturach załączonych do pozwu została zastosowana zawyżona stawka opłaty za dozorowanie w kwocie 9,00 zł za godzinę, podczas gdy z umowy załączonej do pozwu wynika, że strony ustaliły stawkę 8,60 zł za godzinę. Pozwana podniosła również, że powód nie wykazał aby świadczył usługę ochrony w ilości godzin wskazanych na fakturach. Zatem – w ocenie pozwanej – powództwo nie zostało udowodnione ani co do zasady ani co do kwoty. W odniesieniu do faktury nr (...) (dotyczącej obiektu wskazanego w umowie stron) pozwana podniosła, że powód nie wykazał, aby fakturę tę doręczył pozwanej spółce, ani też że świadczył na jej rzecz usługi upoważniające do wystawienia faktury. Dodatkowo pozwana podniosła, że powód wykonywał swoje zobowiązanie wynikające z umowy w sposób nienależyty, a szczególności nie dochował należytej staranności ochrony powierzonego mu mienia (sprzeciw k. 44-46).

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty, w piśmie z dnia 6 grudnia 2011 roku powód wskazał, że pozwana spółka zwróciła się do powoda z dodatkowym zleceniem ochrony mienia na obiekcie znajdującym się przy ul. (...), proponując stawkę 9,00 zł netto za godzinę. Propozycja ta została przyjęta przez powoda. Odpowiadając na zarzut barku podpisania faktur VAT przez pozwaną, powód wskazał, że zgodnie z treścią § 5 pkt 2 zawartej przez strony umowy, powód był upoważniony do wystawiania faktur VAT bez podpisu pozwanej. W związku z zarzutem braku doręczenia przedmiotowych faktur, powód złożył przy omawianym piśmie dowody wysłania faktur przesyłką poleconą. Ustosunkowując się do podniesionego w sprzeciwie zarzutu braku staranności powoda przy realizowaniu umowy powód wskazał, że realizacja umowy przez stronę powodową napotykała na liczne problemy wynikające z nieprzestrzegania przez pozwaną obowiązku zapewnienia pracownikom powoda bezpiecznych i higienicznych warunków (pismo powoda z 6 grudnia 2011 roku k. 57-58).

W odpowiedzi na powyższe pismo powoda, pozwana spółka w piśmie z dnia 9 stycznia 2012 roku podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie wszystkich wniosków dowodowych strony powodowej zgłoszonych w jej piśmie z 6 grudnia 2011 roku, jako zgłoszonych z naruszeniem art. 479¹² § 1 k.p.c. (pismo pozwanej spółki z 9 stycznia 2012 roku k. 97-98).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód A. K. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Usługowe (...) Zakład Pracy (...), w ramach której świadczy usługi ochrony mienia (okoliczność bezsporna, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 29-30).

W dniu 4 września 2009 roku powód, jako Zleceniobiorca zawarł z pozwaną spółką umowę, której przedmiotem było świadczenie przez powoda usługi ochrony mienia na terenie budowy boiska sportowego znajdującego się w Ł. pomiędzy ulicami (...). W § 4 umowy strony ustaliły stawkę za jedną roboczogodzinę w wysokości 8,60 zł netto. W umowie zostało ustalone, że służba ochrony pełniona będzie we wszystkie dni robocze w danym miesiącu przez jednego pracownika. Strony ustaliły, że w dni robocze od poniedziałku do piątku ochrona będzie pełniona od godziny 16.00 do godz. 7.00 dnia następnego, zaś w soboty, niedziele i święta będzie pełniona całą dobę. Umowa została zawarta na czas nieokreślony z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, z mocą obowiązującą od 7 września

2010 roku. W § 7 umowy strony postanowiły, że w razie zaistnienia kradzieży na terenie ochranianego obiektu, wstępne dochodzenie, w tym inwentaryzacja szkodowa winny być przeprowadzone w obecności przedstawiciela zleceniobiorcy (powoda). Nadto postanowiono, że powodowi, jako zleceniobiorcy przysługuje prawo wglądu do dokumentów świadczących o wysokości szkody, o ile dochodzi do naprawienia szkody przez Zleceniobiorcę. Strony ustaliły, że niedopełnienie tych warunków zwalnia Zleceniobiorcę od odszkodowania (umowa k. 8-11).

Pismem z dnia 23 listopada 2010 roku pozwana spółka zleciła powodowi ochronę mienia oraz terenu budowy w Ł. przy ul. (...) i ul. (...). W piśmie tym wskazano czas ochrony w godzinach od 17.00 do 7.00 w okresie od 24 listopada 2010 roku oraz zaproponowano cenę 9.00 zł netto. Zlecenie zostało podpisane przez K. S., który był pracownikiem pozwanej spółki (zlecenie k. 59, zeznania świadka A. K. (2) k. 123, zeznania świadka P. C. k. 161-163).

Na wskazanych wyżej obiektach pozwana spółka prowadziła budowy obiektów sportowych. W okresie realizowania tych inwestycji usługę ochrony mienia na tych obiektach świadczyła firma powoda. W okresie świadczenia omawianej usługi na obiekcie przy ul. (...) kilkakrotnie miała miejsce kradzież. O fakcie jej zaistnienia była informowana policja i przedstawiciel firmy powoda. Pomiędzy stronami niniejszego postępowania powstał spór co do odpowiedzialności powoda za szkodę powstałą na skutek kradzieży. Kradzieże na obiektach i szkody poniesione w związku z nimi przez pozwaną spółkę nie były zgłaszane powodowi w trybie przewidzianym w § 7 umowy z dnia 4 września 2009 roku (zeznania świadka R. T. k. 120-122 A. K. (2) k. 122-123).

Za świadczone przez siebie usługi ochrony mienia powód wystawił na rzecz pozwanej spółki następujące faktury VAT:

- a) (...) z 31 października 2010 roku na kwotę 7.806,05 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona dozoru obiektu w październiku 2010 roku - pomiędzy ul. (...);
- b) (...) z 30 listopada 2010 roku na kwotę 9.794,16 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona dozoru obiektu w listopadzie 2010 roku - ul. (...), ul. (...), ul. (...);
- c) (...) z 31 grudnia 2010 roku na kwotę 24.144,29 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona dozoru obiektu w grudniu 2010 roku ul. (...), ul. (...), ul. (...);
- d) (...) z 31 stycznia 2011 roku na kwotę 24.342,19 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona dozoru obiektu w styczniu 2011 roku - ul. (...), ul. (...), ul. (...);
- e) (...) z 28 lutego 2011 roku na kwotę 21.986,50 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona dozoru obiektu w lutym 2011 roku - ul. (...), ul. (...), ul. (...);
- f) (...) z 31 marca 2011 r., na kwotę 22.808,38 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona ochrony obiektu w marcu 2011 roku - ul. (...), ul. (...), ul. (...);
- g) (...) z 30 kwietnia 2011 roku na kwotę 3.808,08 zł ze wskazaniem, że dotyczy ona dozoru obiektu w kwietniu 2011 roku - ul. (...), ul. (...)

(faktury VAT k. 18-24).

Wskazane wyżej faktury VAT zostały doręczone pozwanej spółce (faktury wraz z dowodem ich wysłania listem poleconym k. 66-87).

W związku z kradzieżą na jednym z obiektów, na których powód świadczył usługę ochrony mienia, odpowiadając na związane z tym faktem zarzuty pozwanej spółki, powód pismem z dnia 19 stycznia 2011 roku, pełnomocnik powoda poinformował pozwaną spółkę, że w ocenie powoda jej roszczenie nie może zostać zrealizowane. W uzasadnieniu tego stanowiska zostało wskazane niedopełnienie warunków formalnych zgłoszenia szkody policji i przedstawicielom powoda (pismo z 19 stycznia 2011 roku k. 25-26).

Pismem z dnia 22 lipca 2011 roku powód wezwał pozwaną spółkę do zapłaty należności z wystawionych przez niego, a nie uregulowanych przez pozwaną faktur VAT (wezwanie do zapłaty k. 16).

Należności wynikające z faktur VAT załączonych do pozwu nie zostały uiszczone na rzecz powoda przez pozwaną spółkę (okoliczność bezsporna).

Przechodząc do oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie należy wskazać, co następuje.

Zdaniem Sądu jako wiarygodne należy ocenić zeznania przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków R. T. i A. K. (2). Zeznania tych świadków korespondują ze sobą w tej części, w której dotyczą one samego faktu świadczenia przez powoda usługi ochrony na obiektach prowadzonych budów przy ul. (...) w Ł.. W tym zakresie zeznania te znajdują częściowo potwierdzenie w treści złożonych do akt sprawy dokumentów w postaci umowy z dnia 4 września 2009 roku i zlecenia z dnia 23 listopada 2010 roku. W związku z brakiem szczegółowej wiedzy na ten temat, zeznania świadków R. T., A. K. (2) w części związanej z kradzieżą na obiekcie nie wnoszą istotnych okoliczności do niniejszej sprawy.

W ocenie Sądu nie można uznać za wiarygodne twierdzeń świadka P. C., w części, w której wskazał on, że oznaczeniu ul. (...) można przypisać do pierwszego obiektu (gdzie usługa była świadczona na podstawie umowy z dnia 4 września 2009 roku). Takie oznaczenie obiektu (ul (...)) nie pojawia się w umowie zawartej przez strony postępowania; nazwa ta nie pojawiła się także w zeznaniach pozostałych przesłuchanych w sprawie świadków. Dodatkowo na wskazaną ocenę wiarygodności zeznań świadka P. C. wpływa okoliczność, że na fakturze z dnia 31 października 2010 roku dotyczącej ochrony obiektu wskazanego w umowie pisemnej, powód nie posługuje się oznaczeniem obiektu jako ul. (...), lecz oznaczeniem trzech ulic wskazanych w umowie stron. W pozostałym zakresie zeznania świadka P. C., korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, należało ocenić jako wiarygodne.

W tym miejscu należy wskazać, że – wbrew stanowisku pozwanej spółki – nie można uznać, że dowód z zeznań świadka P. C. został zgłoszony przez powoda za uchybieniem zasad prekluzji wynikających z art. 479¹² § 1 k.p.c. (mającego zastosowanie w niniejszej sprawie). Wskazać należy, że omawiany wniosek dowodowy została zgłoszony w piśmie z dnia 6 grudnia 2011 roku wniesionym do Sądu w dniu 9 grudnia 2011 roku. Mając na uwadze że sprzeciw od nakazu zapłaty została doręczony pełnomocnikowi powoda w dniu 6 grudnia 2011 roku (z.p.o. k. 93), omawiany wniosek dowodowy został zgłoszony z zachowaniem terminu wskazanego w powołanym wyżej przepisie. W świetle okoliczności niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że potrzeba zgłoszenia omawianego wniosku dowodowego wynika z argumentacji podniesionej przez pozwaną spółkę w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Zdaniem Sądu nie wnoszą istotnych okoliczności do niniejszej sprawy notatki służbowe złożone przy piśmie powoda z 6 grudnia 2011 roku (k. 61- 65). Należy bowiem mieć na uwadze, że notatki te zostały sporządzone jedynie przez przedstawicieli powoda i mogą mieć jedynie moc dokumentu prywatnego, który – w myśl art. 245 k.p.c. – stanowi dowód, że osoba która podpisała dokument prywatny, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zatem omawiane notatki stanowią jedynie dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenie wskazanej w notatce treści.

W ocenie Sądu pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy także należy ocenić jako wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu w pełni zasadne jest żądanie zapłaty należności za świadczone przez powoda usługi ochrony mienia wskazane na fakturach załączonych do pozwu, a dotyczące obiektu zlokalizowanego u zbiegu ulic (...). Zasadność żądania pozwu w tym zakresie znajduje uzasadnienie w treści zawartej przez strony umowy, w której została także wskazana wysokość wynagrodzenia powoda. Z umowy wynika także ilość godzin w jakich w danym miesiącu powód miał świadczyć usługę (przy czym – co także wynika z umowy – usługę tę wykonywał jeden pracownik powoda).

W pierwszej kolejności należy wskazać, że – wbrew stanowisku strony pozwanej – w toku postępowania w niniejszej sprawie została wykazana okoliczność, że w okresie wskazanym w pozwie powód świadczył usługę ochrony na rzecz pozwanej spółki na ww. obiekcie ((...)). Wynika to przede wszystkim z zeznań świadków zawnioskowanych przez pozwaną spółkę – (...) i A. K. (2) oraz z zeznań świadka P. C.. Z zeznań pierwszego z wymienionych świadków wynika jednoznacznie, że usługę ochrony mienia na obiektach, na których prowadziła budowę pozwana spółka świadczyła firma powoda. Świadek A. K. (2) wskazał, że nie dostrzegł aby omawiana usługa była świadczona przez powoda w sposób nieprawidłowy (k. 122). W tym miejscu należy zwrócić uwagę, że zarzut nienależytego świadczenia usługi przez powoda podniesiony w sprzeciwie od nakazu zapłaty został sformułowany bardzo ogólnie. Pozwana spółka nie wskazała na czym polegały nieprawidłowości w wykonywaniu usługi ochrony mienia przez powoda. Przy ocenie tego zarzutu strony pozwanej należy mieć na uwadze okoliczność, że faktycznie służba ochrony była pełniona na omawianym obiekcie tylko przez jednego pracownika powoda. Decydując się na taki sposób dozoru obiektu pozwana musiała zdawać sobie sprawę z trudności w zapewnieniu całkowitej i w pełni skutecznej ochrony. Dodatkowo należy wskazać, że usługa ochrony mienia nie jest umową rezultatu, lecz starannego działania. Nie ma zatem – w ocenie Sądu podstaw – aby odmówić powodowi wynagrodzenia za świadczoną przez niego usługę tylko z tego powodu, że wykonywanie tej usługi nie odniosło efektu zamierzonego przez pozwaną spółkę.

W ocenie Sądu dla zasadności żądania pozwu w tym zakresie nie mają znaczenia argumenty podnoszone przez pozwaną spółkę a dotyczące kradzieży na wskazanym obiekcie. W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwana nie wykazała aby w odniesieniu do tych kradzieży wyczerpany został tryb ich zgłaszania przewidziany w umowie zawartej przez strony niniejszego postępowania. Nie ulega bowiem wątpliwości, że – po myśli art. 6 k.c. – ciężar wykazania tej okoliczności obciąża właśnie pozwaną spółkę. Pozwana nie wykazała także, że swoje żądania w związku z tymi zdarzeniami zgłaszała powodowi w trybie przewidzianym w § 7 umowy. Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie (w szczególności zeznania świadka P. C.) świadczy, że pozwana nie dochowała wskazanego trybu umownego.

Należy także wskazać, że podnoszone przez pozwaną spółkę zarzuty związane z kradzieżami dokonanymi na ww. obiekcie należy rozpatrywać w kategoriach ewentualnego potrącenia z wierzytelnością powoda dochodzoną w niniejszej sprawie. Wskazać jednak należy, że w niniejszej sprawie zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu sprzed 3 maja 2012 roku. Natomiast w myśl art. 479⁽¹⁴⁾ § 4 k.p.c., do potrącenia w toku postępowania w niniejszej sprawie mogły być przedstawione tylko wierzytelności udowodnione dokumentami. Należy jednak zwrócić uwagę, że podnosząc zarzuty związane z kradzieżą i szkodą poniesioną w związku z tym, powód nie przedstawił dokumentów, z których w sposób jasny wynikałaby wysokość poniesionej przez niego szkody. Nawet z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków strony pozwanej nie sposób ustalić czy okoliczności związane z kradzieżą mają w ogóle znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Przede wszystkim z zeznań świadków strony pozwanej nie wynika, aby wskazywane przez nich kradzieże miały miejsce w okresie, którego dotyczy pozew (październik 2010 roku – maj 2011 roku). Należy bowiem mieć na uwadze okoliczność, że umowa z dnia 4 września 2009 obowiązywała strony od 7 września 2009 roku. Z zeznań świadków nie sposób również ustalić, czy na skutek tych zdarzeń pozwana spółka w ogóle poniosła szkodę. Świadek A. K. (2) wskazał bowiem, że zostały skradzione materiały należące do podwykonawcy pozwanej spółki, zaś świadek R. T. nie był w stanie wskazać, jaką kwotę zgłaszała pozwana spółka jako poniesioną przez nią szkodę.

Reasumując powyższe Sąd uznał za zasadne żądanie pozwu w zakresie odnoszącym się do usługi ochrony wykonywanej przez powoda na obiekcie u zbiegu ulic (...).

W ocenie Sądu żądanie pozwu zasadne jest również w tej części, w której dotyczy ono wynagrodzenia za świadczenie usługi ochrony dotyczące ulic (...). W ocenie Sądu do zawarcia usługi ochrony tego obiektu doszło w sposób dorozumiany, poprzez przyjęcie przez powoda oferty pozwanej spółki. Złożenie zamówienia przez pozwaną zostało przez powoda wykazane złożonym do akt pismem zawierającym ofertę ochrony ww. obiektu. O tym, że oferta ta została przez powoda przyjęta, a umowa realizowana świadczy materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie, w tym m. in. zeznania przesłuchanych świadków. Z zeznań tych wynika jednoznacznie, że powód świadczył usługę ochrony przy ul. (...).

W tym miejscu wskazać należy, że przyjęciu wskazanego wyżej stanowiska nie sprzeciwia się treść § 14 powołanej wyżej pisemnej umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania w dniu 4 września 2009 roku. W ocenie Sądu powołany zapis umowy dotyczy zmian dotyczących wyłącznie tej umowy, tj. dotyczącej ochrony obiektu (...). Natomiast porozumienie stron dotyczące ochrony obiektu przy ul. (...) należy rozpatrywać w kategoriach odrębnej umowy, co do zasady tożsamej w swej treści z umową pisemną (za wyjątkiem obiektu i ceny za świadczoną usługę). Jednakże, w ocenie Sądu jest to osobna umowa.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wynika jednoznacznie, że także przy ul.(...) była świadczona usługa ochrony przez powoda. Także w tym zakresie powództwo należy uznać za wykazane co do zasady, jak i co do wysokości. Żądana przez powoda kwota koresponduje z kwotą wskazaną w zaakceptowanym przez powoda zleceniu pozwanej spółki i z wynikającą z niego liczbą godzin świadczonych usług. W związku z tym zarzuty pozwanej spółki co do nieudowodnienia przez powoda żądania pozwu uznać należy za gołosłowne.

Nie bez znaczenia dla oceny okoliczności niniejszej sprawy i zasadności żądania pozwu pozostaje także stanowisko pozwanej spółki, która nie przedstawiła żadnych merytorycznych argumentów co do dodatkowych „wyjaśnień” powoda zawartych w jego piśmie ustosunkowującym się do sprzeciwu od nakazu zapłaty. W piśmie z dnia 9 stycznia 2011 roku (k. 97-98) pozwana spółka podtrzymała stanowisko wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty ograniczając się jedynie do powołania się na prekluzję w odniesieniu do dowodów przedstawionych przez powoda. W szczególności pozwana nie zaprzeczyła samemu faktowi zlecenia dodatkowej usługi ochrony mienia przy ul. (...), ani też warunków na jakich zlecono świadczenie tej usługi przez powoda.

Mając na uwadze powyższe zasadne jest także żądanie zasądzenia należności za usługi świadczone przez powoda na obiekcie S. i D..

W ocenie Sądu nie ma natomiast podstaw do zasądzenia na rzecz powoda należności wskazanych przez niego w załączonych do pozwu fakturach VAT a oznaczonych jako należność za usługę wykonywaną przy ul. (...). Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie nie wynika, aby tak zlokalizowany obiekt był przedmiotem jakiegokolwiek umowy zawartej przez strony niniejszego postępowania. Okoliczności sprawy nie pozwalają również na ustalenie, że usługa ochrony mienia była przez powoda była wykonywana na tak zlokalizowanym obiekcie. Zeznania świadka P. C., który stwierdził że ul. (...) to w istocie obiekt wskazany w umowie z 4 września 2009 roku zostały ocenione jako niewiarygodne, o czym mowa we wcześniejszej części uzasadnienia.

Podsumowując powyższe rozważania wskazać należy, że Sąd zasądził od pozwanej spółki na rzecz powoda wskazane w fakturach VAT należności za usługę oznaczoną jako ul. (...), ul. (...) oraz pomiędzy ul. (...). Zatem w całości podlegały zasądzeniu należności wskazane na fakturach VAT nr (...). Jako niezasadne Sąd oddalił żądanie zapłaty kwot wskazanych jako dozór obiektu przy ul. (...). Zatem od należności wskazanych na pozostałych fakturach VAT należało odjąć kwotę brutto wskazaną jako należność za ochronę obiektu przy ul. (...).

I tak z uwagi na powyższe z pozostałych faktur zasądzeniu podlegały następujące należności:

- z faktury nr (...) zasądzeniu podlega kwota 2.239,92 zł, po odjęciu kwoty 7.554,24 zł (6.192 zł – za dozór przy ul. (...) x 22 % VAT),
- z faktury nr (...) zasądzeniu podlega kwota 16.338,25 zł, po odjęciu kwoty 7.806,04 zł (6.398,40 zł za dozór przy ul. (...) x 22 % VAT),
- z faktury nr (...) zasądzeniu podlega kwota 16.472,16 zł, po odjęciu kwoty 7.870,03 zł (6.398,40 zł za dozór przy ul. (...) x 23 % VAT),
- z faktury nr (...) zasądzeniu podlega kwota 14.878,09 zł, po odjęciu kwoty 7.108,41 zł (5.779,20 zł za dozór przy ul. (...) x 23 % VAT),

- z faktury nr (...) zasądzeniu podlega kwota 16.472,16 zł, po odjęciu kwoty 6.336,22 zł (5.151,40 zł za dozór przy ul. (...) x 23 % VAT).

Odsetki od wskazanych należności zostały zasądzone zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 481 § 1 k.c..

W pozostałym zakresie powództwo, jako niezasadne podlega oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 k.c.. Suma kosztów poniesionych przez powoda w toku postępowania w niniejszej sprawie wynosi 9.352 zł i składa się na nią opłata od pozwu – 5.735 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 3600 zł oraz wydatek pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł. Na koszty poniesione w toku postępowania przez pozwaną spółkę w łącznej kwocie 3617 zł składa się wynagrodzenie pełnomocnika – 3600 zł oraz wydatek pełnomocnika w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł. Z uwagi na to, że powództwo zostało uwzględnione w około 68 %, zasądzeniu na rzecz powoda od pozwanej spółki tytułem kosztów procesu podlegała kwota 6.359,36 zł (9.352 zł x 68%), po odjęciu części kosztów należnych pozwanej spółce w związku z częściowym oddaleniem powództwa w kwocie 1157,40 zł (3617 zł).

Mając na uwadze wskazany wyżej wynik procesu Sąd zasądził od powoda i pozwanej spółki przypadającą na nich część kosztów poniesionych przez Skarb Państwa tytułem zwrotu kosztów stawiennictwa świadka w kwocie 198,95 zł.

Mając na uwadze powyższe, na mocy powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji wyroku.

SSO Agnieszka Baran